

LOV og EVANGELIUM

Nr. 1

JANUAR 2001

37. årgang

Guds folk er utskilt fra verden!

Av evangelist Eusebio Alvis, Peru

Men i fall jeg dryger, vil jeg at du skal vite hvordan en bør ferdes i Guds hus, som er den levende Guds menighet, sannhetens støtte og grunnvoll.

1Tim 3:15

Jesu Kristi sanne kirke er sannhetens støtte og grunnvoll. Katolikkene har lært oss at kirken er katedraler og praktfulle bygninger. Men Skriften lærer oss at kirken er samfunnet av de hellige, der de troende samles om Guds ord!

Jesus selv bygger sin kirke. Det er han som har kalt oss inn i sin menighet. Det finnes bare en sann kirke, det er Jesu Kristi kirke, – den som er grunnnet på hans ord, på ham selv. Han er kirkens grunn og fundament. Kirken er den samme i hele verden. Bare Jesus kjenner den sanne kirke. Bare han kjenner hjertene. Vi ser den ytre forsamling, men vi ser ikke hverandres hjerter. Kirken er Kristi legeme. Han er kirkens hode. (Ef 1:22-23)

Kirken er underlagt Kristus. (Ef 5:23, Kol 1:18) Ingen pave eller noe annet menneske er kirkens hode.

Som kristne er vi lemmer på Kristi legeme. (Kol 2:19) Alle lemmene skal tjene helheten så Kristi legeme fungerer slik hodet (Jesus) vil. Vi skulle alle ha le-

gemets (kirkens) beste for øye, – ikke våre egoistiske behov! Vi skal ikke leve for oss selv, men for ham som kalte oss og er hodet. Vi er alle en i Kristus og underkastet ham!

Menigheten er Jesu hustru. (Åp 21:9) Bibelen taler om en brud, en brudgom og et bryllup. Vi, de helliges forsamling er i dag Lammets brud (forlovede). Vi går til det himmelske bryllup og skal bli Lammets hustru (kone). Hele brudens oppmerksomhet er rettet mot brudgommen, mot Kristus!

Guds folk er et hellig folk, utskilt fra verden, innvidd helt og holdent til tjeneste for Gud, et folk som frykter Gud og går på hans veier og tjener den ene sanne og levende Gud.

Du skal leve et hellig liv i ett og alt! Hvordan gjør du det? Jo, du må renses i Jesu blod. Bare blodet kan rense din samvittighet og din vandring.

Kirken er renset i Jesu blod, og alltid må vi fly til nådens kilde og på nytt bli renset i Jesu blod. Bare den som vil leve et hellig liv, skal få kjenne syndens makt i livet. Den som vil leve hellig, kjenner virkelig sin synd! Derfor må den sanne kirke fly til Jesus, igjen og igjen – som et barn som skitner seg til og som ikke kan kle seg selv. Hva gjør foreldrene med barnet? Jo, de vasker det og kler det i rene klær. Slik er vårt forhold til Herren Jesus.

Mange er stolte over å ha vært troen-

BLADET UTGIS AV

NORSK LUTHERSK LEKMANNISMISJON ~ www.nll.no

Bladet LOV og EVANGELIUM

utgis av Norsk Luthersk Løkmannsmisjon og blir sendt gratis til alle som sender ekspedisjonen navn og adresse. Bladet kommer med 10 nr. i året. Gaver til bladet kan sendes til kasserer i NLL.

Abonnement, oppsigelse og adresseforandring sendes **ekspedisjonen** v/Dag Rune Lid, 5600 Norheim-sund, tlf./fax. 56 55 26 72. E-post: drlid@online.no

Ansvarlig for bladet:

Red.nemnda ved form. Jon Espeland
Svartefjell 24, 4625 Flekkerøy
tlf. 38 10 00 61, fax 38 10 04 70
E-post: jesp@c2i.net

Faste medarbeidere i bladet:

Per Bergene Holm og Dag Rune Lid.

NORSK LUTHERSK LEKMANNSMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenianske forkynneelse, og ønsker å forkynne Guds ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL har ytremisjonsarbeid i Peru.

Formann: Karl B. Bø, Vistnesveien. 13,
4070 Randaberg, tlf./fax 51 41 87 46

Sekretær: Jon Espeland
Svartefjell 24, 4625 Flekkerøy
tlf. 38 10 00 61, fax 38 10 04 70

Kasserer: Torunn Ånestad, Kydland,
4360 Varhaug, tlf. 51 43 04 06
Bankgiro 3204 10 10222
Postgiro 0801 56 82133

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL. Skolen har både halvår- og ettårig kurs, og det er også adgang til å følge undervisningen i kortere perioder.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds ord og spørre etter de gamle stier (Jer. 6.16), samt fremme den arv vi har fra løkmannsbevegelsen og våre lutherske lærefedre.

Adr.: 3160 Stokke
tlf. 33 36 17 70, fax 33 36 17 71
Bankgiro 2490 45 39496
E-post: pbholm@online.no

Rektor: Per Bergene Holm,
3282 Kvelde, tlf. 33 11 26 96

INTERNETT: www.nll.no

de i 40 eller 45 år. Men er det noen garanti for å være frelst? Nei, som et barn må vi igjen og igjen fly til Jesus og rope: – Rens meg du, kle meg du! For kirken vil aldri bli fullkommen i denne verden. Det betyr ikke at kirken lever i åpenlys synd eller forsvarer synd. Nei, vi er kalt til et hellig liv. Men den som lever i sannheten fortviler over sitt syndige hjerte og vil alltid måtte fly til nådens kilde.

Mange kirkesamfunn i dag tenker at de skal bli syndefrie allerede her i livet. De søker tegn, under og oppstyr. Men det enkle, blodige evangelium med død og dom over synden, interesserer dem i bunn og grunn ikke. Og de søker store menneskemasser, men der det er få vil de ikke gå. Det kan ikke være en rett kirke, sier de.

Men hvor er kirken? Jo, den er der Guds ord forkynnes, der evangeliet forkynnes. Den er ikke i følelser, masse mennesker eller fengende forsamlinger.

«Vil også dere gå bort?» spør Jesus sine apostler da folk flest – som søkte tegn og under – ikke kunne tåle hans budskap. De kalte evangeliet for hård tale. Da er det Peter svarer på vegne av alle troende til alle tider: «Herre, hvem skal vi gå til? Du har det evige livs ord.» (Joh 6:68)

Hvor finner du Jesus? Der folk klapper og danser? Der de store massene samles? Nei, bare der Ordet forkynnes, bare der du får det enkle, det ene, det evige livs ord om at Jesus Kristus døde for våre synder på korset, stod opp på den tredje dag, lever i dag og er vår rettferdighet.

I Guds øyne er jeg 100 % rettferdig, ikke i meg selv, men i Kristus! Kan vi da unnskyld oss og leve i synd? NEI. Vi må fornekte synden. Det må enhver kristen gjøre, det må evangelisten, misjonæren og alle kristne gjøre. Ingen kan leve i bevisst synd! Hvis du tillater og unnskylder synd, så er du under Guds dom!

Hvis du bagatelliserer synden hos en medvandrer, så er du medskyldig i hans synd! La oss advare hverandre mot synden, – og ikke unnskyld! Vi er ett legeme.

Når et lem synder, lider alle. Hvis vi unnskylder synd er det ikke lenge før syndens kreftceller har gjennomsyret hele legemet.

«Vet dere ikke at dere er Guds tempel, og at Guds Ånd bor i dere?» (1Kor 3:16) Tenk over det, – at vi er Guds tempel. Du som er en kristen er tempel for den tre ganger hellige Gud! Et tempel for Gud skal være hellig!

«Men vær, etter Den Hellige som kalte dere, også dere hellige i all deres ferd.» (1Pet 1:15)

I verden levde vi etter våre lyster, men nå? Mange troende splitter Guds ord opp i det som passer dem og det som ikke passer dem. Men nei, vi flyr synden! Vi vil ikke slippe den inn i Guds tempel! Hvorfor har vi sluttet å drikke, å røyke, å danse og more oss med verden? Fordi vi er nye mennesker i Kristus! Mitt gamle liv er dødt, nå vil jeg leve med Kristus. Jeg er den levende Guds tempel.

La ditt tempel være hellig. Fly synden!

Den kristne kirke er en misjonerende kirke. Det må vi aldri glemme. En kristen er en menneskefisker. Det er kirkens fremste kall og oppgave. «Gå derfor ut,» sier Herren, «og gjør disipler.» (Matt 28:18)

Hva er det å «gjøre disipler»? Det er at den ene lærer den andre om Jesus for at de skal tro på ham og ligne ham. En

disippel er en som tror på Jesus, følger ham og vil leve som han.

Tenk at – for Guds store miskunnhets skyld – så kom også Ordet til oss, til vårt folk, vi som levde i uvitenhet under falske lærdommer. Ikke at vi ikke hadde Bibelen, men vi var forført ved falske lærdommer. Og dette fortsetter i mellom oss. Vårt folk tilber statuer av helgener, gjort i gips av menneskehender. Dette smerter oss. De katolske prestene sier de er Kristi prester, men de bedrar vårt folk med avgudsdyrkelse og vantro!

Men så kom det hit misjonærer fra nordpolen (Norge, red. anm.) for å forkynne oss evangeliet. Slik er Kristi kirke. Den må ut, ut, ut med evangeliet!

Hva er sannhet? «Jeg er sannheten,» sier Jesus. Ja, i Jesus finner du sannheten. Vi må forkynne sannheten, rope den ut om det så skulle koste oss livet! «Så sier Herren!» skal være vårt budskap til denne nasjon. Landet vårt er fullt av synd og grådighet. La oss forkynne dem evangeliet! Guds ord er mektig. Gud er trofast og rettferdig. Hva kan vi gjøre for vårt folk, vårt land? Jo, forkynne dem evangeliet og påtale synden med sitt rette navn til høy og lav, til politi og myndigheter. Bare Ordet om Jesus og sann omvendelse til Gud kan redde vårt land.

Fritt etter bibeltime i Arequipa 4. november 2000. Tilrettelagt for L&E av JE.

L&E

Innholdsfortegnelse ~ Lov og Evangelium, januar 2001:

Guds folk er utskilt fra verden! Av Eusebio Alvis, Peru	side 1
La oss leve i Ordet! Av Ubaldo Marca, Peru	side 4
Forkynnelse av Guds ord i Samaria. Av Damián Heredia, Peru . . .	side 5
Sørger du over synden i ditt hjerte? Ubaldo Marca, Peru	side 7
Bruden leter etter brudgommen. Av Olaf Klavenæs	side 9
Brudgommen sanker liljer. Av Olaf Klavenæs	side 11
Plate-utgivelser til velsignelse!	side 12
«... lydig til døden, ja døden på korset.» Av Per Bergene Holm . .	side 13
Hva er det spesielle ved forkynnelsen? Av Arne Helge Teigen . . .	side 16

La oss leve i Ordet!

Av evangelist Ubaldo Marca, Peru

Salig er den som leser og de som hører det profetiske ord og tar vare på det som der står skrevet. For tiden er nær.
(Åp 1:3)

Når du leser dette verset, så tenk over at evangelisten Johannes skrev åpenbaringsboken da han var forvist til øya Patmos for Guds ords skyld! Han måtte altså betale en høy pris, men likevel utbryter han: – Salige er de som leser og hører Guds ord! Og på slutten av åpenbaringsboken advarer han på det alvorligste mot å legge noe til eller trekke noe fra Guds ord! (Åp 22:18-19)

Vi ser altså at Herren i Åpenbaringsboken gir store løfter til den som leser og hører Ordet, og alvorlig advarer den som tar noe bort, forvrenger eller bortforklarer noe av Skriften.

I Josvas bok 1:8 leser vi at «denne lovens bok skal ikke vike fra din munn. Du skal grunne på den dag og natt, så du akter vel på å gjøre etter alt det som står skrevet i den. Da skal du ha lykke på dine veier, og da skal du gå klokt fram.»

Vi pleier å oppmuntre hverandre til å lese i Bibelen, men sannheten er at vi ofte – oss forkynnere inkludert – er sløve med vår bibellesing. Hvis vi virkelig leste Bibelen og grunnet på den dag og natt, – hvilken salige stilling ...!

La oss fortsette med oppmuntre hverandre til å leve i Ordet og grunne på Ordet! Der er livet, der er saligheten!

Et menneske som ikke lever i Ordet, vandrer i mørke. Det hjelper ikke med god helse, god økonomi eller et

vellykket ytre liv. Nei, den som er utenfor Ordet, mangler alt!

Dette forstår ikke den vantro. I Salme 19:10-11 utbryter David og sier at «Herrens lover er sanne, de er alle sammen rettferdige. De er mer dyrebare enn gull, fint gull i mengde. De er søtere enn honning, ja, honning som drypper fra vokskakene.» Dette er jo rene galskapen for en vantro, men den som trenger Jesus og som lever med Jesus, forstår dette! For vi trenger Ordet. Det er sant at det er som det fineste gull, rensset i ild! For den som har smakt og fått smaken på Ordet, er det det aller beste! All verdens rikdom kan på ingen måte måle seg med Guds ord!

Den som har sitt liv i Jesus og hører hans ord, bygger sitt hus på Klippen. Men den derimot som ikke har Jesus, bygger sitt hus på sand. (Matt 7:24f)

Hvor har du bygd ditt hus?

«Sannelig, sannelig sier jeg dere: Den som hører mitt ord og tror ham som har sendt meg, han har evig liv», sier Herren (Joh 5:24) og fortsetter: «Disse ord er troverdige og sanne. (...) Se, jeg kommer snart! Salig er den som tar vare på de profetiske ord i denne bok.» (Åp 22:6-7)

Jesus kommer snart! Han kommer i det øyeblikk du ikke tenker! La oss søke Jesu rettferdighet! La oss være varme, ikke lunkne! (Åp 3:15-16) Tenk på alle som falt i ørkenen! Bare to kom inn i det lovede land! (Heb 3:17f)

Fritt etter andakt i Arequipa 4. november 2000. Tilrettelagt for L&E av JE.

L&E

Forkynnelse av Guds ord i Samaria

Av evangelist Damián Heredia, Peru

Tekst:
Apg 8:1-12

Samaria ligger nord for Israel. Det var her kong Akab bygde et Baal-tempel til ære for sin kone Jesabel. Samaria var en hedensk by, en by hvor mye blod er utgytt i syndens tjeneste.

Det var ikke noe godt forhold mellom jøder og samaritanere. De lå i strid med hverandre. Jødene så på dem som hedninger, – de hørte ikke med til Guds folk. Samaritanerne så derimot på seg selv som de ekte israelitter (Abrahams barn) fordi de var den rest som ikke ble bortført til det babylonske fangenskap.

I Joh 4 ser vi at Jesus inntar en annen holdning til samaritanerne. På samme måte framstiller han i Luk 10 samaritanerne som barmhjertigere enn jødernes skriftlærde og fariseere.

I dag skal vi se på Samaria i evangelisten Filips dager. De var da sterkt influert av trollmannen Simon, Apg 8:9-10.

Filip forkyste Kristus for samaritanerne. Det fulgte også med tegn og helbredelse, men Filip inviterte ikke folk til å komme å se tegn og

under. Nei, han forkyste ganske enkelt evangeliet om Jesus Kristus.

Hva er så evangeliet? Mange tror de kjenner evangeliet. Men evangeliet er ikke en invitasjon til å få en stor åndelig følelse eller lykkerus. De tar feil som tror at evangeliet er en åndelig beruselse. Evangeliet er heller ikke et middel eller en vei til å oppnå ekstraordinære nådegaver.

Nei, evangeliet er et budskap om at Kristus har båret på sin rygg den straff som du og jeg fortjente. Kristus har gått inn under Guds vrede i mitt sted. Evangeliet er proklameringen av Guds frelsesverk i Jesus Kristus for å befri syndere fra syndens slaveri. Evangeliet er et godt budskap fra Gud, forkynt til mennesker.

Mennesker kalles til å forkynne evangeliet, men det er Gud som virker gjennom forkynnelsen av evangeliet. Evangeliet er budskapet om at Messias, det er Kristus, har kommet til verden. Kristus er selve evangeliet. Han er rettferdigheten, gleden og freden som syndere trenger. Evangeliet er Guds kraft til frelse. Til frelse! Det er et budskap som virkelig kan frelse syndere! Og dette budskap springer ut fra korset hvor Jesus sonet min og din synd.

Paulus sier at evangeliet er løsningen på selve vårt hovedpro-

blem, vår synd. Evangeliet er Guds kraft til å løse dette problem, som er alle menneskers egentlige problem. Evangeliet er budskapet om hva Gud har gjort for å frelse mennesker, for å forløse deg og meg fra vår synd.

Gud skal på den ytterste dag dømme deg på grunnlag av hvordan du stilte deg til dette budskap.

Hvilken stilling inntar du til evangeliet? – du som fortjener død og fortapelse. Tenk, Jesus gikk inn i ditt sted og døde for dine synder. Han fikk den Guds straff som du fortjener.

Er det med nød og neppe den rettferdige blir frelst, hvordan skal det da gå med den ugudelige og synderen, med dem som ikke er lydige mot evangeliet? (1Pet 4:18)

Husk dette, at Gud skal dømme deg ut fra din stilling til evangeliet!

Det var nettopp evangeliet Filip forkynte i Samaria. Han forkynte forlikelse mellom Gud og mennesker, at Jesus døde for våre synder. Han annonserte ikke med vekkelse eller undergjærninger. Nei, han forkynte evangeliet! – så ble det vekkelse! Troen kommer ved hørelsen. Og folket hørte det han forkynte. Og mange ble døpt!

Samaria var en by i syndens slavemakt, og mange ble fridd ut fra synd og mørke. Evangeliet brakte stor glede til byen. (Apg 8:8) Folk som søkte trøst i hekseri og heden-skap, fant den sanne trøst og glede i det bibelske budskapet Filip for-

kynte, – i evangeliet! Og mange ble helbredet fra sykdom og lidelse. Det er frukt av eangeliet!

Hedenskapet er det samme i dag som i Samaria. Her i vårt land (Peru) har heksedoktorene stor makt! Våre politikere og ledere konsulterer dem, TV og radio gir dem sendetid, aviser og blader bringer deres budskap – og det hele er et inderlig bedrageri! Her i Arequipa er de tungt tilstede og har mye makt. Og som de var det i Samaria, er også vi under Guds dom med vår trolldom, vårt hekseri og heden-skap!

Men også vi har fått høre dette budskap, – evangeliet! Og vi er blitt kalt til å forkynne det til vårt folk i det 21. århundre. Ja, vi er kalt til å forkynne Kristus! Det er dette budskap vårt folk trenger! Det er dette du trenger!

Jeg ville så gjerne få si det akkurat til deg: «Jesus døde for *dine* synder for å fri nettopp *deg* fra den evige fortapelse!»

*Det er ingen som Jesus, så trofast
en venn,
Nei det finnes ei, finnes ei!
Ingen andre som kan frelse din
sjel,
Nei de finnes ei, finnes ei!*

*(sitat fra den
lokale sangboken)*

*Fritt etter bibeltime i Arequipa 3.
november 2000. Tilrettelagt for L&E av JE.*

Sørger du over synden i ditt hjerte?

Av evangelist Ubaldo Marca, Peru

Tekst: Salme 51

Vær meg nådig, Gud, i din miskunnhet! Utslett mine overtreddelser etter din store barmhjertighet! Tvert meg vel, så jeg blir fri for misgjerning, og

rens meg fra min synd! For mine overtreddelser kjenner jeg, og min synd står alltid for meg.

Sal 51:3-5

Mange sørger over syndens konsekvenser, men ikke over selve synden. Anger over synd er sorg over selve synden! Før du virkelig angrer din synd og fortviler over din syndighet, blir det ikke noen forandring i livet ditt!

David var i sann syndenød! Hvor står du? Har du sett inn i din sanne natur? Davids anger var sann. Han bagatelliserte ikke! David avskydde sin synd!

Vi kan ikke få se Jesus før vi ser vår syndeskyld! Når loven får avdekke ditt hjerte ser du hvor uren du er. Da ser du at du er som en skitten fille, – bare Jesu blod kan rense deg og vaske hjertet ditt!

Hvis loven ikke har fått avsløre ditt sanne hjerteliv, lever du i selvbedrag. Menneskelig sett kan nok synden være stor eller liten. Men for Gud er ingen synd liten. For Gud er synd synd! All synd er opprør mot Gud, den krenker

Gud! Det gjelder også dine «små» synder, din stolthet, din egoisme osv. Du står i samme båt med drankere og kriminelle! Tro ikke du er bedre enn dem, du stolte egoist! Gud graderer ikke synd, slik vi gjør. Se på tolleren og fariseeren som bad i templet (Luk 18:11-14).

Stoltheten lukker hjertet til for Gud. Hvis du tror du er bedre enn andre, så tar du feil! Har du noe å rose deg av for Gud? Jeg har det ikke. Jeg burde stå i skammekroken og ikke på talerstolen! Jeg er en uverdig synder, jeg har ingenting å rose meg av.

Hvor er din ros? Husk at det var ikke du som søkte Kristus, men Han som søkte deg!

I Jer 13:23 leser vi: «Kan en etiopier skifte hud, eller en leopard sine flekker? Da kan også dere gjøre godt, dere som er vant til å gjøre ondt.»

Kan du forbedre deg selv? Kan du med ditt ytre forandre ditt indre? Nei, bare Kristus kan redde deg! Fly til Kristus slik som du er! Bare Han kan forandre ditt liv!

Du tenker kanskje at Gud er så mild og snill at han ikke tar det så alvorlig med din synd. – Se til Golgata! Se hva som skjedde med Jesus der! Da blir synden alvorlig! Jesus måtte lide syndens straff og konsekvens! Gud er en fortærende ild! Syndens lønn er døden. Kristus gikk inn under Guds vrede i ditt sted. Bare der – hos Jesus – kan du finne hjelp, trøst og hvile.

Mange vil følge Jesus og fortsatt le-

ve i synden. De vil ha med seg begge deler. Du, de går mot den evige fortapelse! Hva er ditt liv? Hør hva Skriften sier: «Dere som ikke kjenner morgendagen! For hva er vel deres liv? Dere er jo bare en røk som viser seg en liten stund og så er borte!» (Jak 4:14)

Kanskje du vil utsette omvendelsen? Husk at ditt liv er en flyktig tåke. Snart er den borte!

Du utsetter og utsetter og vil ha med deg kjødets lyst. Du løper en stor risiko, du som lever i synd. Du går fortapt!

Og du som vil leve halvt med Kristus og halvt med verden, – du går fortapt!

Hvis du vil ha både synden og Jesus, så har du valgt synden! Det finnes ikke noe både og. Et ja til synden er samtidig et nei til Jesus!

Jesu kors er en advarsel til oss. Synden er dødsalvorlig! Avslår du korset, får du døden! Avslår du Jesu innbydelse, går du fortapt!

Den Hellige Ånd kaller på deg i dag. Men du utsetter. Det kan bli for sent, evig for sent! Du kan ikke søke Herren når *du* vil! Bibelen advarer mot å ta det lettvtint med kallet til frelse. Hvis du utsetter så snører synden seg om din hals og vil til slutt kvele deg (Ord 5:22). Hva skjer? Jo, du blir selv skyld i din egen undergang!

Når er den laglige tid? Når er nådens tid? «Se, nå er nådens tid, se, nå er frelsens dag!» sier Skriften (2Kor 6:2).

«Derfor, som Den Hellige Ånd sier: I dag, om dere hører hans røst, da forherd ikke deres hjerter – som ved forbitrelsen, på fristelsesdagen i ørkenen.» (Heb 3:7-8)

I dag er frelsens dag. I dag har du anledningen, for du har vært under Guds kall i dag. Utsett det ikke min venn! Amen.

Fritt etter bibeltime i Arequipa 3. november 2000. Tilrettelagt for L&E av JE.

L&E

Nyheter fra

Bibelskolen på Fossnes
NORSK LUTHERSK LKMANNSMISJON

Dette semesteret har vi 8 faste elever på Bibelskolen på Fossnes, derav 2 på halv tid. For oss som er vant med små forhold, er det en stor glede! Det er ønskelig på sikt å komme opp i ti årselever fordi vi da vil kunne beholde statsstøtten på det nivå den er i dag. Det er et bønneemne!

Det er fortsatt Ingar Gangås, Lars Fossdal, Olaf Klavenæs og Per Bergene Holm som underviser. Ingar Gangås pendler annenhver uke fra Moi i Rogaland.

Av praktiske ting kan det nevnes at vi i høst byttet takstein på Solbakken, det nederste av byggene våre. Det var en omfattende jobb som ble gjort på dugnad av misjonsvenner. Vi har også fått nye lyktestolper på veien mellom bibelskolen og Fossnes senter som før var veldig mørk. Det er dessuten klargjort for noe asfalteringsarbeid når snøen går til våren.

- pbh -

Bruden leter etter brudgommen

Av Olaf Klavenæs

På mitt leie lette jeg om natten etter ham som min sjel elsker. Jeg lette etter ham, men jeg fant ham ikke.

Jeg vil stå opp og gå omkring i byen, på gatene og på torgene. Jeg vil lete etter ham som min sjel elsker. Jeg lette etter ham, men jeg fant ham ikke.

Høys 3:1-2

Det var natt i brudens sjel, hun var kommet i mørke. Guds barn kommer inn i anfektelse og mørke.

Brudgommen hadde bedt henne om å gå ut å arbeide. Det var vekkelstider i landet: «Stå opp, min kjæreste, du min fagre, og kom ut! For se, nå er vinteren omme. Regnet er dratt forbi og er borte. Blomstene kommer til syne på marken. Sangens tid er inne, og turtelduens røst har latt seg høre i vårt land.» (Høys 2:10-12)

Det var en fin tid i landet, en tid som jeg skulle ønske vi fikk oppleve i Norge i dag. Men vår tid ligner mer på den som profeten Habakkuk beskriver: «Fikentreet springer ikke ut, og vintrærne bærer ikke. Oljetreets frukt slår feil, og markene gir ingen føde. Han har utryddet sauene av kveen, og det finnes ikke fe i fjøsene.» (Hab 3:17) Her er det mørkt og en fortvilet situasjon. Det er dette vi opplever i dag. Det er en nød at det er så lite syndenød og frelsesfryd i blant oss. Måtte Gud se til oss i nåde og sende vekkelser i vårt land!

Bruden var blitt åndelig lat. Er vi kommet i samme stilling? Vi har det så godt på alle måter og glemmer at sje-

ler skal vinnes for Guds rike. Det er så mange som går på veien til en evig fortapelse.

Gud lot det bli mørkt i brudens hjerte, slik at hun begynte å lete. Slik var det også med den fortapte sønn som vi leser om i Luk 15:

v.14: Han begynte å lide nød.

v.17: Han kom til seg selv

v.18: Jeg vil stå opp!

Det er en salig beslutning når synderen står opp og vil gå hjem!

«Men jeg sa i min trygghet: Aldri i evighet skal jeg rokkes! Herre, i din nåde hadde du grunnfestet mitt fjell. Du skjulte ditt åsyn, da ble jeg forferdet.» (Sal 30:7-8)

Det er til vårt beste Gud fører oss inn i anfektelse og nød. Gud tukter oss i kjærlighet. «Den som sparer sitt ris, hater sin sønn. Men den som elsker ham, tukter ham tidlig.» (Ord 13:24) «For den Herren elsker, den tukter han, og han hudstryker hver sønn som han tar seg av.» (Heb 12:6)

Bruden leter på **sitt** leie. Der finner hun ham ikke! Vi er ofte i samme stilling. Når Gud skjuler seg, begynner jeg å lete i **mitt hjerte**. Den gamle presten Krummacher sier det så treffende: «Når jeg ser inn i nådens skatter, kaller jeg meg en dære som kan tro Gud så slett. Men når disse søte følelser er over, tenker jeg at nå har jeg vært altfor dristig til å tilegne meg nåden.»

Er det ikke slik da? Når du ser inn i hva Gud har gjort til din frelse, da ten-

ker du at nå skal jeg aldri mer tvile på Gud. Men det varer ikke så lenge før du må rope til Gud at han igjen må vise deg at du står i nåde. Vi skal nemlig lære å lete på de rette steder.

«Vet du det ikke, du fagreste blant kvinner, så følg sauenes spor og vakt dine kje ved gjeterhyttene!» (Høys 1:8)

Se på dem som har gått foran! De var også i nød og mørke mange ganger.

Nøden gjør oss ikke fortjent til nåden, men den gjør oss trengende. Det er en som har sagt: «Botens smerte er nøkkelen til nådens forståelse.»

«Jeg vil lete etter ham som min sjel elsker.» (Høys 3:2)

Bruden er syk av kjærlighet. Etter at hun var ført inn i vinhuset – Bibelens vinhus – er hun blitt syk av kjærlighet. Denne «sykdom» er en velsignet god sykdom som en blir smittet av ved å se på ham som ikke visste av synd, men som Gud gjorde til synd for oss, for at vi **i ham** skal være **Guds rettferdighet**. Tenk å være **Guds rettferdighet**!

«Alt er fagert ved deg, min kjæreste. Det er ikke noen lyte på deg.» (Høys 4:7)

Ingen lyte!

*Ren og rettferdig, Himmelen verdig
Er jeg i verdens Frelser alt nu!*

Det sier Bibelen om den synder som har Jesus! Den må vi lytte til, – ikke til vårt hjerte for det er bedragersk!

Bruden fant ham «som min sjel elsker. Jeg grep fatt i ham, og jeg slipper ham ikke før jeg har ført ham til min mors hus, til hennes kammer som har

født meg.» (Høys 3:4)

Salmedikteren Brorson har rett når han synger:

*Se hvor heftig Døden ryster
Livsens himmelsøte tre.
Hit I bange, hit og høster
Samler druene på kne.
Gjemmer dem for eders hjerter,
Nyter dem med troens munn
Det fordriver alle smerter,
Og gjør sjelen evig sunn.*

*Kommer I som føler heten
Av Guds vredes tordensky.
Her er vei å fly fra vreden
I Getsemane er ly.
Her er paradiset det annet,
Røde perletårers flod.
Purpursved og gråten blandet
Lesker sjel og marg og blod.*

*Nu god natt all verdens eie,
All din ro og overheng.
I den annen Adams leie
Fant min sjel sin brudeseng.
Her, hvor du din sved lot rinne
Har jeg slaget opp mitt telt.
Her jeg ganske visst vil vinne
Hvor for meg du lå til felt.*

Ja, synderen finner fred og hvile i **Jesu** leie, der han led for ugudelige til fastsatt tid. Det som var umulig for loven, **det gjorde Gud**!

Det kommer en dag da bruden aldri mer skal lete etter ham. «Og så skal vi for alltid være sammen med Herren. Trøst da hverandre med disse ord.» (1Tess 4:17-18)

*Ja, jeg må bede: Gjør du meg rede!
Rede ved aften Eller ved gry!
Da, når du henter Bruden som venter,
Løft også meg Med dine i sky!*

Brudgommen sanker liljer

Av Olaf Klavenæs

Min elskede er gått ned til sin hage, til de duftende blomstersengene, for å vokte sin hjord i hagene og for å sanke liljer.

Høys 6:2

Det er Bruden som svarer slik når Jerusalems døtre spør hvor brudgommen har tatt veien. Det er et underlig svar hun gir dem. Liljen er den gjenfødte sjel. Bruden bekjenner i 2:1: «Jeg er Sarons blomst, dalenes lilje.» Og brudgommen bekrefter i v.2: «Som en lilje blant torner, slik er min kjæreste blant de unge kvinnene.»

Tornene er de ugjenfødte. Det er de som er under forbannelsen og under Guds vrede.

«Den som tror på Sønnen, har evig liv. Men den som ikke vil tro på Sønnen, skal ikke se livet, men Guds vrede blir over ham.» (Joh 3:36)

Brudgommen vokter sin hjord i havene, for brudgommen er Den gode hyrde, slik Jesus selv sier det i Joh 10:11: «Jeg er den gode hyrde. Den gode hyrde setter sitt liv til for fårene.»

Jesus satte sitt liv til for alle. «For mens vi ennå var skrøpelige, døde Kristus til fastsatt tid for ugudelige.» (Rom 5:6)

Jesus døde for alle, men det er få som går på himmelveien. Den brede vei er mer behagelig å gå på, men den ender i fortapelsen.

Bruden har ett ønske: «Våkn opp, nordavind! Kom, sønnavind! Blås gjennom min hage, så dens duft kan strømme ut! Å, om min elskede ville komme til sin hage og spise dens kostbare frukt!» (Høys 4:16)

Dette ønske oppfyller brudgommen: «Jeg er kommet til min hage, min søster, min brud! Jeg har plukket min myrra og mitt krydder. Jeg har spist min honningkake og min honning. Jeg har drukket min vin og min melk. Venner, et og drikk!

Drikk dere glade, mine kjære!» (Høys 5:1)

Kristendom er glede! Ja, i sannhet er det en stor glede at jeg er Jesu brud.

Haven er de troendes forsamling, de helliges samfunn der en sammen bekjenner: «Jeg tror på Den Hellige Ånd, en helig alminnelig kirke, syndenes forlatelse, legemets oppstandelse og det evige liv.» (3. trosartikkel)

Disse ordene kom så sterkt til meg etter forkynner Olav Fossdals bortgang nå i desember. Nå er han flyttet bort fra synden som plaget ham, og som plager alle liljene.

Høysangen er billedtale; og den har gitt meg så mye! B. C. Aarflot skriver i en sang:

*Da bliver du en Jesu brud på jorden
Som blomstrer her i nådens stand og orden,
Vingårdens Herre selv til evig pris!
Snart flytter han deg til sin himmelhave
Hvor ingen orm ditt hjerte mer skal gnave!*

I paradiset

Vi som er tilbake minnes Olav Fossdal som en som stod fast på Ordet, en som fikk sitt liv ved Jesu blod. Vår stund kommer også. Den kan komme fort. Vi må være rede!

*Kun stille min brud til jeg kommer
Og frykt ei, og engstes ei så!
Du ser jo det tegner til sommer
Og kronen du snarlig skal få!*

Verset som jeg begynte dette lille stykket med har lært meg tre ting:

1. Brudgommen betrakter haven.
2. Han vokter sin hjord.
3. Han sanker liljer.

Fred med minnet etter Olav Fossdal!

L&E

Plate-utgivelser til velsignelse!

Nå like før jul kom det ut to CD'er (og kassetter) som man gjør vel i å legge merke til. Det er CD'ene «**Det gryr mot dag**» og «**Fortell meg mer om Jesus**». De har mange fellestrekk og derfor skriver vi samlet om dem.

På «Det gryr mot dag» er det brødrene Eivind, Arne og Magne Straumstein som synger. Magne har gitt ut kassett tidligere, og mange har sett fram til at vi skulle få denne nye utgivelsen. Stemmene klinger fint sammen, og det er en fryd å høre så god og oppbyggelig sang utgitt i år 2000.

Det er tekster med dypt åndelig innhold, og om en skal snakke om sentrum i det som blir sunget, er det Jesus, Immanuel, Frelser – formidlet gjennom tekster både til vekkelser som i sangen «Nei, ikke ennå, sa en liten gutt ...», eller til trøst som sangen «Hva har min Gud i dag å gi ...». Sangen «Det gryr mot dag ...», som også er tittelen på CD'en, får lytteren til å vende blikket framover til den store dagen da Jesus skal komme i sky for å hente sin brud. Det er «Bibelsk Tro» som står for utgivelsen.

På den andre CD'en/kassetten møter vi «Namsos unge røster» med dirigent Berte Hegge og produsent og tekniker Rune Hegle. Sangtekstene er sentrale som «Jeg er tegnet i Jesu hender ...», «Såret for meg ...», «Hvor er billetten ...», «På Golgata han led ...», «Jeg vil ikke tie om Jesus ...» osv. Det er mange fine soliststemmer, og det er rent rørende å høre vesle Elise på 4 år som synger solo på sangen: «På Golgata Han led ...». Det er forlaget Basunen som står for utgivelsen.

Begge har vedlagt tekstark, og det er god tekstuttale og lett å få med seg innholdet på sangene. Kjøp dem og hør dem! – og gi dem til andre som du ønsker å gi noe godt! De er til velsignelse, og det gir hvile for sjel og sinn å lytte til dem!

Takk til dere som har stått bak utgivelsene! Det er godt at det ennå fins noen som ønsker å «gå på de gamle stier», og som ønsker å formidle noe av den store rikdommen som vi har fra sangskatten fra eldre tider. Mer informasjon finner du på Internett under adressa: www.nll.no

Red.

Bestilles fra
Bibelsk Tros kassettjeneste,
Postboks 116,
4395 Hommersåk,
tel. 51 68 90 31

Bestilles fra
Rune Hegle,
Hovd vest,
7690 Mosvik
eller på internett
<http://luna.spaceports.com/~basunen>

« ... lydig til døden, ja døden på korset. »

Av Per Bergene Holm

Per Bergene Holm fortsetter her sin gjennomgang av Filipperbrevet, og er i dag kommet frem til Fil 2:6-18. Les gjerne det aktuelle avsnittet før du fortsetter med artikkelen!

Red.

... han som, da han var i Guds skikkelse, ikke holdt det for et røvet bytte å være Gud lik, men gav avkall på det og tok en tjeners skikkelse på seg, da han kom i menneskers liknelse. Og da han i sin ferd var funnet som et menneske, fornedret han seg selv og ble lydig til døden – ja, døden på korset.

Fil 2:6-8

... han som da han var i Guds skikkelse (v.6).

Da Kristus Jesus vandret omkring her på jord, var han fortsatt i Guds skikkelse. Han var nemlig sann Gud og holdt det derfor ikke **for et røvet bytte å være Gud lik**. Nei, for Jesus var virkelig Gud lik, han var Gud.

Jesus hadde derfor rett til å opptre i guddommelig herlighet og glans, rett på alle mennesker ære og hyllest, tjeneste og tilbedelse. Men han gav av seg selv – frivillig – avkall på å åpenbares i guddommelig herlighet og glans. Han tok en tjener, dvs. en trelles skikkelse på seg. Jesus som var Gud, den allmektige Majestet og Herre, han kom ikke som herre, men som en tjener og trell.

Guds Sønn ble menneske, ikke for å herske eller æres, men for å tjene. Han måtte bli et menneske, fordi vi trengte en stedfortreder, en som på våre vegne kunne bære vår straff og brøde, som kunne sone våre synder.

Og da han i sin ferd var funnet som et menneske, fornedret han seg selv og ble lydig til døden – ja, døden på korset (v.7-8).

Jesus, han som var himlenes Herre og Guds Sønn, han som kunne befale og bare si ett ord, så måtte alle adlyde, han fornedret seg selv. Han ble alles tjener og trell. Han som ikke visste av synd, ble gjort til synd. Han ble lydig til døden. Han kunne sagt ett ord, vist sin uendelige majestet, og alle måtte fly. Men han fornedret seg selv og ble lydig til døden, døden som en fordømt synder under Guds vrede.

Når du fristes til å tenke på egen ære og posisjon – så se på Jesus! Hva måtte ikke han bære! Hva måtte ikke han tåle av løgn og vanære, falske anklager og urett! Men han opplot ikke sin munn.

Han fornedret seg selv – **derfor har og Gud høyt opphøyet ham og gitt ham det navn som er over alle navn** (v.9). Det er navnet Herren, JHVH, Guds herlighets navn. Og for ham skal alle kne en dag måtte bøye seg, om de vil eller ikke.

«Den som fornedrer seg selv, skal

bli opphøyet» (Matt 23:12). Det gjelder ikke bare Jesus, men også alle dem som tror på ham. Selv om vi her i livet tilsynelatende skal måtte trekke det korteste strået og lide nederlag, bli vanæret, løyet på og tråkket ned i søla, – så skal vi en dag opphøyes og få vår rett. Og det skal vi vite hele veien: Vi har vår rett hos Herren, ikke blant mennesker!

Mine elskede, likesom dere alltid har vært lydige, så arbeid på deres frelse med frykt og beven – ikke bare som da jeg var hos dere, men enda mer nå når jeg er borte fra dere (v.12).

Vi har lett for å tenke at det ikke er så farlig hvordan vi stiller oss til formaningerne i Bibelen. Apostelen advarer mot en slik tanke her. Det vil likevel ikke si at apostelen vil ha en militærdisiplin hos de troende. Nei, han vender seg til dem som elskede venner.

For en kristen er nemlig ikke Guds bud og formaninger lenger noe tungt og forferdelig, nei det er noe en har lyst til i sitt innvortes menneske. Derfor behøves det ikke tømme og bissel for å dra en troende til lydighet, han kan vennlig bes og så går han villig.

Arbeid på deres frelse med frykt og beven (v.12). Vi er vant til å bruke uttrykket «frelst» om å komme til tro på Jesus. Men i Skriften tales det om å bli frelst først og fremst i betydningen å stå frelst og berget hjemme hos Gud i himmelen. Å være frelst er å unnsnippe den evige fortapelse. Derfor er det «i håpet vi er frelst» (Rom 8:24). Det er noe vi eier i troen og i håpet, men vi

er ikke nådd fram enda. Vi kan enda falle fra og gå fortapt. Du er ikke framme enda, – tenker du på det?

«Vokt meg vel på ferden, Redd jeg er for verden, Redd jeg er for meg! Den som deg har vunnet, Rette veien funnet, Kan forville seg.»

Vi forstår at det «å arbeide på sin frelse» har intet med frelsens grunn å gjøre, altså med vår rettferdighet hos Gud. Det dreier seg her om samme sak som Hebreerbrevet skriver om: «Jag etter fred med alle, og etter helliggjørelse. For uten helliggjørelse skal ingen se Herren.» (Heb 12:14)

Helliggjørelsen er Guds verk ved Den Hellige Ånd. Ingen sann kristen er uten helliggjørelse, som er en frukt av Jesu offerdød for våre synder. Jesus led «for å hellige folket ved sitt eget blod.» (Hebr 13:12) Å leve med Jesus i renselsen fra sine synder, er nettopp å leve i helliggjørelse, i daglig renselse og fornyelse.

Men selv om dette er Guds verk i den troende, så er det ikke noe som den troende står utenfor. Her er det tale om et samarbeid, sier Øivind Andersen. (Grunnsannheter til frelse, kap 6.)

Gud er den som virker i dere både å ville og å virke til hans gode behag (v.13). I min strid og kamp, i mitt arbeid, så er det altså Gud som virker at jeg både vil og virker. Det var som når Israelsfolket stred mot fiendene i Kana'an: Når *de* stred, så erfarte de at det var *Gud* som stred. Men når *de* ikke ville stride og gikk trøtte i kampen, så stred heller ikke *Gud* mot fiendene, men lot dem bo der slik at de ble

til en snare for Israel.

Du kan ikke vinne seier i kampen mot synden i livet ditt. Du kan ikke bare ta deg sammen. Helliggjørelsen er Guds verk, Åndens gjerning. Men det betyr ikke at du bare kan sette deg ned og la være å stride. Nei, du skal arbeide med frykt for Satans fristelser, synden og ditt eget kjød, ja med beven for disse mektige motstandernes styrke og din egen hjelpeløshet. Og så skal du i din strid sette din lit til Gud, at han vil stride for deg.

Gjør alt uten knurr og tvil (v.14). Det var her Israelsfolket sviktet. Derfor ble de liggende etter på veien. Når den ene dagen etter den andre kom til dem med nye prøvelser og kamper, så knurret de mot Gud, og tvilte på at de kunne seire og nå fram. De ville ikke kjempe, men knurret og klaget og tvilte på Guds løfter om at han ville stride for dem. Og så lot Gud dem falle.

Tvil betyr egentlig å vakle, på samme tid å si både ja og nei. En vil nok høre Jesus til, men samtidig vil en ikke leve med ham og for ham, en vil ikke stride mot synden og verden. Du når ikke fram uten strid, uten å ville kjempe, du reker ikke til himmelen på ei fjøl. Men Gud har lovet at han vil stride for deg, han skal virke seier i din strid.

Så dere kan være uklanderlige og rene, Guds ulastelige barn midt i en vrang og forvendt slekt (v.15). Verden skal ikke ha noe å klandre den kristne for. Den kristne skal være ren, det vil si ublandet. Ikke halvt verdslig og halvt kristen, men hel i all sin ferd. Det er Kristi kjærlighet som skal være

den eneste drivkraften i en kristens liv.

Da vil han ***skinne som lys i verden*** (v.15), som et himmellys som lyser for de andre, slik at de kan finne Jesus og frelsen i ham. Det blir en dragende makt over en kristen som Jesus får vinne skikkelse i.

Idet dere holder fram livets ord (v.16). Her er det ikke bare tale om å forkynne Guds ord, men det er tale om selve forutsetningen for å kunne leve som et lys i verden. Det er at vi holder fast ved evangeliet om Jesus, lever av det og bruker det flittig. For det er gjennom dette Ordet at Den Hellige Ånd gjør sin gjerning, både i oss og gjennom oss.

... til ros for meg på Kristi dag, at jeg ikke løp forgjeves eller arbeidet forgjeves. Men om jeg og blir ofret når jeg gjør altertjeneste og bærer deres tro fram som offer, så er jeg glad, og gleder meg sammen med dere alle. Gjør så dere det samme: Vær glade, og gled dere sammen med meg! (v.16-18).

De troende i Filippi er frukten av apostelens tjeneste. Om han nå skal lide døden i sin altertjeneste, så blir de troendes liv og tro hans offergave til Gud. Det skal de også tenke på, slik at det vekker dem til nidkjærhet og helhjertethet. Apostelen gleder seg over dette, og ønsker at filipperne skal glede seg sammen med ham.

Kjenner du til denne gleden?

L&E

Hva er det spesielle ved forkynnelsen?

Av Arne Helge Teigen

Vi gjengir her noen avsnitt av en artikkel som misjonsskolelærer Arne Helge Teigen, har skrevet i boken «Budskap 2000. Årsskrift for Fjellhaug Misjonshøgskole».

I artikkelen, som vi synes er meget lesverdig og aktuell, retter han et kritisk søkelys på vår tids kommunikasjonsteorier innenfor kristen forkynnelse. Artikkelen kan leses i sin helhet på våre Internettsider www.nll.no

Red.

Frykten for kristendommens anstøt.

I vår tid synes det å bli stadig mer akseptert at en må være forsiktig så en ikke støter mennesker bort ved at en presenterer det kristne budskap for radikalt og direkte. Skal det for eks. sies noe på etikkens område, synes stadig flere å foretrekke dialog og diskusjon fremfor den klare og direkte forkynnelse. De fleste ønsker å unngå de ord som konfronterer det moderne menneske med Guds lov. De som likevel står frem med klar bibelsk tale blir i mange tilfeller avspist med måten de tar saken opp på, de beskyldes for å bruke uheldige ord og uttrykksmåter, de er for direkte etc.

Dette ser vi i en tid da Guds folk virkelig trenger klare ord. En må da spørre: Hvor kommer denne tilbakeholdenhet på Guds ords vegne fra? Det underlige med den synes å være at den har arbeidet seg inn i kristenfolket over lang tid. Før de virkelig store stormkast kom over oss har vi blitt fanget inn i en slags terapeutisk forsiktig måte å tenke på om det å vitne og forkynne Guds ord inn i denne verden. Man

vil ikke være for kategorisk, ikke for dømmende, man peker heller på hva kristendommen har å si om Guds omsorg for mennesker i sin alminnelighet, fremfor å forkynne et blodig evangelium om ham som led for våre synders skyld på korset. Så står vi der da, og vet ikke hva vi skal si overfor de frekkesteste kristendomsavvik. De fleste foretrekker å tie fremfor å tale, og når man først taler, så tales det ikke alltid klart og tydelig slik Guds ord pålegger oss.

Brytninger om forkynnelsen

Samtidig er det ikke fritt for at en i vår tid også merker en nokså kritisk tone overfor den såkalte gammeldagse forkynnelse av lov og evangelium. Man mener å vite at denne forkynnelse ikke når frem verken overfor kirkefremmede eller unge. Det blir til tider ganske kategorisk slått fast en oppfatning av denne forkynnelsens udugelighet som ikke er til å kjenne igjen verken for dem som målbærer den eller for dem som opplever den i sin forsamling.

Bildet er likevel ikke entydig mørkt. Det finnes ennå de som forkynner Guds ord slik at det når frem slik Gud vil det skal nå frem, altså slik at det fører til omvendelse og frelse. Spørsmålet blir da; Hvordan forkynner man slik Gud vil? Hvordan forkynne slik at moderne mennesker føres til synderkjennelse? Hvordan forkynne slik at troen og det nye livet skapes i deres hjerter? For å gi et lite bidrag til en avklaring av dette omfattende spørsmålet, vil jeg altså rette fokus på det spe-

sielle ved forkynnelsen.

Forkynnelsen skal skape et møte mellom Gud og mennesker.

Både forkynnelser og bibelundervisning skal i følge Guds ord formidle et møte mellom Gud og det enkelte menneske. At dette er siktepunktet med forkynnelsen vil få være uenig i. Uenigheten oppstår imidlertid når vi forsøker å gjøre det klart hva dette møtet mellom Gud og menneske innebærer. Hvordan beskriver Guds ord det møte mellom Gud og menneske som skapes ved forkynnelsen? La oss forsøke å gi noen svar.

Når vi leser om Jesu forkynnelser i evangeliene, ser vi at den ofte ikke hadde den samme virkning som underne Jesus gjorde. Underne skapte interesse. Til tider fulgte folk Jesus i store mengder på grunn av hans under. Men da de hørte hans forkynnelser trakk de seg tilbake. Det var noe i Jesu forkynnelser som tilhørerne opplevde som anstøtelig, dømmende og uforståelig. Joh 6:60-67.

Apostelen Paulus taler om denne side ved forkynnelsen i 1Kor 14:24-25. Her viser han til hvordan ikke kristne menneskers opplevde den kristne forkynnelser. «Dersom dere alle taler profetisk, og det så kommer en vantro eller ukyndig, da blir han avslørt av alle og dømt av alle og det som er skjult i hans hjerte, blir åpenbart. Så vil han falle på sitt ansikt og tilbe Gud og bekjenne: Gud er sannelig iblant dere.» Her ser vi altså at sann bibelsk (profetisk) forkynnelser konfronterer ikke-kristne mennesker med Guds ord på en slik måte at de føler seg dømt av det. Dette gjelder i virkeligheten all forkynnelser, ikke bare forkynnelsen av

budene, men også formaninger, veiledning og undervisning av forskjellige bibelske emner.

Ja, men Jesus møtte mennesker i den situasjon de var i, og han tok seg av dem i deres nød, innvender noen. Det må vel bety at vi i vår forkynnelser overfor kirkefremmede først og fremst må forsøke å presentere Gud som omsorgsfull og kjærlig? Til dette er følgende å si: Det er sant og riktig at vi som kristne skal gi omsorg og hjelp overfor menneskers i nød. Men dermed er det ikke sagt at forkynnelsen skal være en slags omsorgsoppgave der vi først og fremst forsøker å gi svar på moderne menneskers mange spørsmål. I møte med mennesker i nød holdt ikke Jesus ordet om dom og ordet om frelse tilbake. Hans strategi var ikke at mennesker først liksom skulle gå seg varme i disippel-felleskapet før de fikk høre det radikale ord om omvendelsen og tro. Nei, Jesus forkynte sitt ord slik at loven ble en umulig oppgave for mennesket. Han forkynte slik at de som hørte ham virkelig skulle bli dømt i sin samvittighet, erkjenne sin synd og ved det få bruk for syndenes forlatelse.

Hva det er ved Ordet som dømmer?

Hva er det ved forkynnelsen som gjør at mennesker kjenner seg dømt av den? Svaret er i første omgang dette: Bibelsk forkynnelser gjør Gud nærværende for mennesket. Ved forkynnelsen formidles et inntrykk av den hellige og allmektige Gud, slik at mennesket i lys av Guds hellighet ser sin egen uverdighet, urenheter og synd.¹ At dette skjer er ikke nødvendigvis be-

¹ Se til dette Olav Valen-Sendstad. *Forsonet med Gud*. I Olav Valen-Sendstads samlede verker, E.A.C.Eikenes forlag 1998 s. 14 - 15.

tinget av hvilket bibelsk tema som berøres i forkynnelsen. Om forkynnelsen berører det ene eller annet tema fra Bibelen, så har den alltid noe ved seg som gjør at mennesker berøres, slik at deres samvittighet dømmes.

Jeg hørte en gang en som ble omvendt i godt voksen alder fortelle om denne merkelige side ved forkynnelsen. Kona tok ham med til bedehuset, og det var det verste han visste. Menneskene der var hyggelige og omsorgsfulle og det kunne forkynnes fra forskjellige sider ved Guds råd. Likevel, han følte seg alltid dømt ved forkynnelsen, fordi den alltid minnet ham om at han stod utenfor fellesskapet med Gud. Bibelsk forkynnelse formidler altså et møte med den hellige Gud. Guds hellighet kommer nemlig ikke bare til uttrykk gjennom budene, men i hele Skriften. Guds ord skaper derfor en erkjennelse av å være borte fra Gud. En erkjennelse av å være under dommen, hos den som ikke har latt seg frelse ved Guds ord om Jesus Kristus.

Hvordan forkynner vi?

Vi har nå forsøkt å se forkynnelsen liksom fra utsiden. Det spesielle ved den er altså at den gir et personlig møte med Gud, som fører til at mennesket forstår at det er under Guds dom. At dette skjer, sier imidlertid ikke så mye om hvordan vi som forkynnere skal gripe an forkynneroppgaven slik at forkynnelsen virkelig formidles som Guds personlige tale til mennesket. Dette vil vi forsøke å gjøre i det følgende.

Forkynnelsen skal altså være personlig. Den skal være av en slik karakter at tilhørerne blir gjenstand for Guds

tiltale. Hva kan så vi mennesker bidra med for at forkynnelsen virker på denne måten? Dypest sett intet. Vi er fullt og helt avhengig av at Gud selv bruker våre ord, at han taler til våre tilhøreres samvittighet og hjerte, gjennom de ord vi taler. Gud har gitt løfter om at han vil gjøre dette, så sant vår forkynnelse er i samsvar med hans ord. Jesaja 55: 11. Det betyr at vi som forkynnere står under en forpliktelse med hensyn til hvordan vi bærer Ordet frem.

Forkynnelsen skal altså dypest sett være Guds tale til menneskene. Den skal derfor ikke være et velfundert forsøk fra forkynnerens side på å fremstille kristendommen slik at moderne mennesker synes den er tiltalende. Derfor må enhver forkynner, liksom døperen Johannes, være seg bevisst at han bare er en røst som roper. En person som låner sin stemme til Gud. Joh 1:23. Hva dette innebærer gjør apostelen Paulus klart i 2Kor 5:20. Her sier han at de som vitner skal være seg bevisst at de taler i Guds sted, fordi de er sendebud i Kristi sted. For at forkynnelsen skal være i Guds sted må forkynneren fremfor alt være seg bevisst at det budskap han bærer frem, er i samsvar med Bibelen.

Sett i relasjon til det vi tidligere har berørt i denne artikkelen, betyr dette at en forkynner faktisk skal være mer opptatt av at hans budskap virkelig er bibelsk enn av de mennesker som skal nåes med Ordet. Dette betyr selvsagt ikke at forkynneren skal være likegyldig med hensyn til å forstå de mennesker som skal høre forkynnelsen. Det betyr heller ikke at en skal være likegyldig med måten budskapet legges frem på. Nei, Ordet skal legges frem, slik at det virker hva Gud vil,

nemlig omvendelse, frelse og et nytt liv. Dette betyr blant annet at forkynneren skal tiltale sine tilhørere personlig. Han skal si du til dem, slik at både lovens ord og frelsens ord kan tilegnes personlig.

Lov og evangelium

Vi vil nå si noe mer om hva det innebærer at Guds ord og forkynnelsen er å forstå som lov og evangelium. Vi har pekt på at lov og evangelium åpenbarer to sider i Guds vesen: Guds hellighet og Guds kjærlighet. Det betyr at alt Guds ord er lov og evangelium. Det er altså ikke slik at lov og evangelium bare er to temaer i Skriften ved siden av en mengde andre temaer. Loven åpenbares i alt det Guds ord som taler til oss om hvordan vi skal leve, tenke og være, for å bli godtatt av Gud. Evangeliet derimot, handler om hva Gud har gjort for å frelse oss. Det taler utelukkende om Jesus Kristus, hans forsoning og om syndenes forlatelse for hans skyld. Når Gud taler til oss i evangeliet stiller han derfor ingen krav til oss, men han viser til at alle kravene og budene er oppfylt i vårt sted – av Jesus. På denne bakgrunn tilsier Gud oss tilgivelse for alle våre synder. Vi skal nå si noe mer om hvordan vi skal forkynne Guds ord som lov og evangelium.

Hva er forkynnelsens hensikt?

Forkynneren skal altså forkynne Guds lov. Da er det nødvendig å være seg bevisst at lovforkynnelsens hensikt er å åpne menneskers øyne slik at de ser Guds dom over sitt liv. Dette er lovens hensikt til alle tider og i alle kulturer. Skal Guds lov forkynnes rett, må forkynneren derfor være seg bevisst at han legger Ordet frem slik at det sikter mot syndserkjennelse og omvendelse.

Først når loven har skapt syndserkjennelse, kan vi si at lovens ord har nådd frem slik Gud vil den skal nå frem. Likevel er ikke syndserkjennelsen et mål i seg selv. Intet menneske blir frelst fordi det ser sin synd, ei heller fordi det bekjenner sin synd. Lovens mål er å gjøre mennesker mottagelige for den nåde Gud gir for Jesu skyld i evangeliet. Først når loven har bøyd menneskets samvittighet, kan det erkjenne evangeliet som noe mer enn en teori. Først når loven har gjort sin gjerning, har mennesket bruk for evangeliets budskap om Jesus. Jesus blir da den eneste mulighet til frelse fra lovens dom.

På denne bakgrunn vil vi hevde følgende: Det finnes ingen naturlig overgang fra det å innse at jeg har et behov for hjelp på det timelige plan, til det å innse at jeg også er bunnløst fortapt og trenger frelse. Jeg betviler likevel ikke at mennesker som viser kjærlighet og omsorg overfor andre kan komme i den posisjon at de virkelig kan få meddelt et budskap fra Guds ord som kan virke til frelse for dem som hører på. Men dersom det budskap som formidles i en slik situasjon er avslepet, dersom Ordets anstøt er tatt bort, frelser det ikke. Skal et menneske frelses ved det ord vi vitner, kommer vi ikke utenom det spesielle ved Ordet, anstøtet både i lov og evangelium.

Guds store makt til å frelse viser seg da i at han bruker nettopp den bibelske forkynnelse til å frelse mennesker. Han bruker med andre ord det budskap som ser ubrukkelig ut i menneskers øyne nettopp på grunn av sine særegenheter. Hans makt viser seg også i at han ikke vil bruke noe

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring.

annet enn dette ordet. Ved dette er våre tanker og våre planer satt på plass, ja spilt ut på sidelinjen. Med tanke på å nå ufrelste mennesker med evangeliet er vi bundet til Ordet og helt avhengige av de løfter Gud knytter til en sannferdig forkynnelse av hans ord. Derfor sier Herren; «Ordet om korset er vel en dårskap for dem som går fortapt, men for oss som blir frelst, er det en Guds kraft. For det står skrevet: Jeg vil ødelegge de vises visdom og de forstandiges forstand vil jeg gjøre til intet.» 1Kor 1:18-19.

Oppsummering

Med dette er ikke alt sagt om hva det er som gjør forkynnelsen spesiell. Likevel tror jeg at det jeg her har pekt på, er særlig viktig å merke seg i den åndssituasjon vi befinner oss i for tiden. La meg da avslutningsvis presisere følgende: De mennesker som skal nåes med forkynnelsen, må vi først og fremst forstå på Bibelens premisser. Dette gjelder både i Norge og på misjonsfeltene. Vi må med andre ord se bakom menneskenes kulturbe- tingede tenkemåte, bakom deres større eller mindre problemer i denne ver-

den. Vi må se i øynene at Bibelen beskriver ethvert menneske som gudfi- entlig og fortapt, ute av stand til å forstå Gud og ute av stand til å søke ham. Ja, det naturlige menneske er ikke en gang i stand til å fatte at det trenger frelse. Bare på bakgrunn av denne forståelse av mennesket, kan vi forstå hvorfor forkynnelsen må ha de særtrekk som vi har pekt på i denne artikkelen.

At Guds dom over synden er men- neskets egentlige nød, kan i virkelig- heten bare fattes av dem som selv har erfart dommen fra Guds lov over sitt eget liv. Altså bare av dem som selv har måttet innrømme sin fortapte stil- ling og ta imot Jesu nåde. Derfor er det egentlig også bare disse som er i stand til å forstå ikke-kristne mennes- ker rett med tanke på hva de trenger for å bli frelst. Nettopp dette viser hvor dypt det stikker når det blir brytninger om hvordan man skal nå mennesker med forkynnelsen. Så er det da også bare de som selv er frelst som av Her- ren er betrodd forkynneroppdraget og misjonsoppdraget.

(Artikkelen er gjengitt med forfatterens samtykke)

Stevner i Norsk Luthersk Lekmannsmisjon sommeren 2001:

Pinsestevne på Lund-
heim Folkehøgskole, Moi
1.-4. juni 2001

Hovedsommerskole på
Bibelskolen på Fossnes
11.-15. juli 2001

Sommerskole på IMI
Stølen, Oppdal
2.-5. august 2001